

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 8**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 11 C 222/2011, ve věci žaloby o zaplacení 2581,20 Kč s příslušenstvím: žalobce **HAVLÍČEK & JANEBA, advokátní kancelář, s. r. o.**, se sídlem v Hradci Králové, Divišova 882, IČ: 287 84 294, a žalovaného **T-Mobile Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 4, Tomíčková 2144/1, IČ: 649 49 681,

t a k t o :

- I. Usnesení Českého telekomunikačního úřadu ze dne 19. 10. 2011, čj. ČTÚ-93 794/2011636/I, **s e z r u š u j e.**
- II. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 11 C 222/2011, o zaplacení částky 2 581,20 Kč s příslušenstvím, **j e správní orgán.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 31. 5. 2013 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále také „zákon č. 131/2002 Sb.“), mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 8 (dále též „obvodní soud“) ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 11 C 222/2011, týkající se zaplacení částky 2581,20 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce HAVLÍČEK & JANEBA, advokátní kancelář, s. r. o., podal dne 27. 12. 2011 proti žalovanému T-Mobile Czech Republic a. s. návrh na vydání platebního rozkazu

o zaplacení částky 2581,20 Kč s příslušenstvím. Žalobce v návrhu uvedl, že měl s žalovaným uzavřenu účastnickou smlouvu k telefonnímu číslu 739 217 591, protože na něho účastnická smlouva přešla na základě Dohody o převodu účastnické smlouvy ze dne 14. 1. 2010 z původního účastníka. Původní (převáděná) smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a to do 15. 4. 2010. Dle Všeobecných podmínek žalovaného se smlouva uzavřená na dobu určitou automaticky prodlužuje po uplynutí sjednané doby na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou (čl. 14.1 Všeobecných podmínek společnosti T-Mobile Czech Republic a. s.). Přípisem ze dne 10. 11. 2010, adresovaným žalovanému, podal žalobce výpověď této účastnické smlouvy, přičemž zároveň žádal o uvolnění telefonního čísla ke konkurenčnímu operátorovi Vodafone Czech Republic a. s. ke dni uplynutí výpovědní doby. Výpověď účastnické smlouvy byla žalovanému doručena dne 11. 11. 2010, a výpovědní lhůta uplynula v souladu s čl. 14.2 Všeobecných podmínek společnosti T-Mobile Czech Republic a. s. uplynutím jednoho měsíce ode dne doručení výpovědi žalovanému, tj. dne 11. 12. 2010. Žalobce opakovaně žádal o uvolnění telefonního čísla přípisem ze dne 20. 12. 2010, kdy současně žalovanému sdělil kód pro přenos telefonního čísla jinému operátorovi. K uvolnění předmětného telefonního čísla však do dne podání žaloby nedošlo. K důvodům neuvolnění telefonního čísla žalovaný žalobci sdělil, že došlo k prodloužení jeho účastnické smlouvy na dobu určitou v trvání dvou let. Takovéto prodloužení smlouvy žalobce považuje za neplatné, neboť o ně ani nepožádal a ani jiným způsobem k němu nedal souhlas. Účastnická smlouva měla být dále vedena jako smlouva na dobu neurčitou s možností výpovědi. Na základě tohoto nezákonného jednání žalovaného vznikla žalobci škoda spočívající v rozdílu částky, kterou mu žalovaný účtoval za poskytování služeb v období, kdy již mělo být telefonní číslo žalobce dávno přeneseno jinému operátorovi, a částky, jež by za stejný (resp. širší) rozsah služeb byla účtována telefonním operátorem Vodafone Czech Republic a. s. Žalobce vyčíslil škodu za období od 20. 12. 2010 do 19. 3. 2011 jmenovitým výpočtem celkovou částkou 2581,20 Kč včetně DPH. Přípisem ze dne 13. 9. 2011 vyzval žalobce žalovaného k úhradě náhrady výše popsané škody 2581,20 Kč a to nejpozději do 19. 9. 2011. Požadovaná částka však nebyla do data podání žaloby uhrazena.

Obvodní soud pro Prahu 8 usnesením ze dne 25. 1. 2012, čj. 11 C 222/2011 - 24, předmětné řízení (o zaplacení částky 2581,20 Kč s příslušenstvím) zastavil s tím, že po právní moci tohoto rozhodnutí bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Žalobce se odvolal a uvedl, že již 7. 10. 2011 bylo zahájeno na jeho návrh toto řízení u Českého telekomunikačního úřadu, ale ten věc usnesením ze dne 19. 10. 2011, čj. ČTÚ - 93 794/2011 - 636/I, odložil s odůvodněním, že k řízení není příslušný žádný správní orgán. Městský soud v Praze k podanému odvolání napadené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 usnesením čj. 21 Co 88/2012 - 34, ze dne 21. 3. 2012 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Obvodní soud pro Prahu 8 poté usnesením ze dne 3. 7. 2012, čj. 11 C 222/2011 - 52, předmětné řízení (o zaplacení částky 2581,20 Kč s příslušenstvím) zastavil (výrok I) s tím, že po právní moci tohoto rozhodnutí bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Obvodní soud v odůvodnění písemného vyhotovení svého usnesení mimo jiné uvedl, že „spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a uživatelem na straně druhé rozhoduje Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 zák.č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Podle § 7 odst. 1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhoduje soudy věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních,

rodinných, družstevních, jakož i obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. V daném případě je pravomocný věc projednat a o věci rozhodnout Český telekomunikační úřad v Praze. Proto není dána pravomoc soudu a věc nelze projednat v občanském soudním řízení.“ Žalobce se znovu odvolal, odvolací soud k tomuto druhému odvolání rozhodnutí obvodního soudu potvrdil usnesením ze dne 10. 9. 2012, čj. 21 Co 393/2012 - 64.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. V návrhu popřel svou pravomoc v dané věci, neboť jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících (např. ujednání o smluvní pokutě). Dále uvedl, že předmětem žaloby je nárok na náhradu škody způsobené poskytovatelem služby elektronických komunikací účastníkovi telefonní stanice v důsledku porušení jeho povinnosti stanovené v § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve výši spočívající v rozdílu částky, kterou mu žalovaný účtoval za poskytování služeb v období, kdy již mělo být telefonní číslo přeneseno k jinému operátorovi, a částky, jež by za stejný (resp. širší) rozsah služeb byla účtována telefonním operátorem Vodafone Czech Republic a. s. Počínaje dnem 12. 12. 2010, kdy byly služby elektronických komunikací ze strany žalovaného nadále poskytovány, již tyto nebyly poskytovány na základě platné smlouvy. Proto dlužná částka nepředstavuje cenu za služby elektronických komunikací, ale náhradu škody způsobené chybným postupem poskytovatele služeb elektronických komunikací, a proto je orgánem kompetentním k rozhodování předmětné žaloby soud podle § 7 odst. 1 o. s. ř., a nikoliv Český telekomunikační úřad.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení částky 2581,20 Kč s příslušenstvím se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Kladným (pozitivním) kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 citovaného zákona spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí; záporným (negativním) sporem je podle téhož ustanovení spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Obvodní soud pro Prahu 8 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž návrhově popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát konstatuje, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003 - 18, publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).

Navrhovatel (též „Úřad“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1 věta první: *„Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“* S účinností od 1. 7. 2010 byla novelou provedenou zákonem č. 153/2010 Sb. vložena do § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích druhá věta: *„Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.“*

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, publikovaného pod č. 1994/2010 Sb. NSS, dostupného na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle výše citovaných pravidel první věty § 129 odst. 1 založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, již se podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí *„a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona“*; službou elektronických komunikací se rozumí dle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích *„služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“*. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích *„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích *„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*; veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí *„služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen“*.

Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení „pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“. Zaplacení ceny je přitom podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jednou ze základních povinností účastníka, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát zkoumal naplnění podmínek rozhodovací pravomoci navrhovatele ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Z výpisů vycházejících z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalovaný je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalobce naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Podmínka osobnostního vymezení sporu je tedy splněna (srov. přiměřeně usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9).

Pravomoc navrhovatele rozhodnout spor v této věci by byla dána, pokud by šlo o spor ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací („účastnická smlouva“). Zvláštní senát při úvahách o povaze předmětného sporu vycházel jednak ze zákona o elektronických komunikacích a dále ze Všeobecných podmínek společnosti T-Mobile Czech Republic a. s. ve znění platném v rozhodné době. Základní náležitosti smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací upravuje § 64 zákona o elektronických komunikacích. Z čl. 14 odst. 2 Všeobecných podmínek vyplývá, že účastnickou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou je účastník oprávněn vypovědět zasláním písemné výpovědi Zákaznickému centru T-Mobile, na adresu sídla žalovaného, s výpovědní lhůtou jeden měsíc ode dne doručení výpovědi T-Mobile. S přenositelností telefonních čísel počítá § 34 zákona o elektronických komunikacích. Z čl. 14 odst. 6 Všeobecných podmínek potom plyne, že bližší podmínky výpovědi účastnické smlouvy z důvodu podání žádosti o přenesení telefonního čísla do jiné sítě je upravena obchodními podmínkami přenesení čísla. Nárokovaná náhrada škody je prezentována jako důsledek toho, že žalovaný neakceptoval výpověď účastnické smlouvy podanou účastníkem a nepřikročil k požadovanému přenesení telefonního čísla.

Zvláštní senát z výše uvedených důvodů shledal, že daný spor představuje spor úzce související s účastnickou smlouvou o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích, k jehož projednání a rozhodnutí je dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (§ 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích).

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc správního orgánu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.). Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány (§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) i soudy. Dále bude tedy Český telekomunikační úřad pokračovat v řízení o předmětném sporu.

Zvláštní senát současně poznamenává, že kompetenční spor nastal již v situaci, kdy byla podána žaloba k Obvodnímu soudu pro Prahu 8, a ten neměl řízení dne 3. 7. 2012

zastavovat a věc postupovat Českému telekomunikačnímu úřadu, protože věděl o tom, že Český telekomunikační úřad už usnesením ze dne 19. 10. 2011, čj. ČTÚ – 93 794/2011- 636/I svou příslušnost odmítl. Stejně i odvolací soud již v řízení o prvním odvolání věděl o tom, že Český telekomunikační úřad odmítl žalobcův návrh, který mu došel dříve, než byla podána žaloba. Měl se proto vypořádat s tím, že tu kompetenční konflikt již byl, postup obvodního soudu objektivně nebyl správný a věc měla být předložena zvláštnímu senátu. Odvolací soud tak neměl o věci rozhodovat; on to ale udělal opakovaně.

Vzhledem k závěru zvláštního senátu o příslušnosti správního orgánu k rozhodnutí v předmětné věci musel za daného stavu zvláštní senát také zrušit usnesení Českého telekomunikačního úřadu ze dne 19. 10. 2011, čj. ČTÚ – 93 794/2011- 636/I, jímž tento vyslovil svoji nepřislušnost.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. dubna 2014

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu